ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 775

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
27
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ'.56 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 4.40
ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 14.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 6.4 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΙ
ΑΣΘΕΝΕΙΣ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ – ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 772.3

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Ἀπεφασίσθη νὰ διενεργηθῇ ἔρευνα πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τιμαρίθμου καὶ διὰ τὴν ἔρευναν αὐτὴν πρόκειται νὰ διατεθοῦν, κατὰ τὸν γενόμενον προϋπολογισμόν, ἓν ἑκατομμύριον καὶ τριακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν. Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἠμποροῦσε νὰ πληρωθῇ μία ἀνάγκη πλέον ἐπιτακτική· καὶ δυστυχῶς τοιοῦται ἀνάγκαι δὲν μᾶς λείπουν. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ.

Θὰ γίνῃ ἔρευνα πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τιμαρίθμου. Ὡραῖα! Τί πρόκειται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐξακριβώσεως αὐτῆς; Ὁ πραγματικὸς τιμάριθμος· διότι οὔτε ὁ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οὔτε ὁ ὑπὸ τῆς κρατικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας καταρτιζόμενος τιμάριθμος ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὴν σχέσιν τοῦ σημερινοῦ κόστους τῆς ζωῆς πρὸς τὸ προπολεμικόν. Καὶ ἀφοῦ γίνῃ ἐπιμελὴς ἔρευνα καὶ δαπανηθοῦν 1.300.000 δραχμαί, τί θὰ προκύψῃ τὸ δικαιολογοῦν καὶ τὴν δαπάνην, ἀλλὰ καὶ τὴν κατα βληθεῖσαν ἐργασίαν; Κατὰ τί δὲ θὰ ἐλαττωθῇ τὸ τωρινὸν κόστος ζωῆς, ἂν εὑρεθῇ ἡ ἀκριβὴς σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὸ κόστος τῆς προπολεμικῆς ζωῆς;

Τὴν σημασίαν τῶν στατιστικῶν δὲν τὴν ἀρνούμεθα, οὔτε τὴν χρησιμότητα· πρὸ παντὸς ὅμως τὴν δευτέραν αὐτήν. Ἔχει δηλαδὴ λόγον ὑπάρξεως ἡ στατιστικὴ καὶ τὴν διατηροῦν τὰ διάφορα Κράτη, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμπερασμάτων της, κανονίζουν διάφορα ζητήματα προκύπτοντα καθημερινῶς. Ἄλλως, ἄνευ τῆς χρησιμότητος αὐτῆς, ἡ στατιστικὴ εἶναι ἀπασχόλησις διὰ νὰ σκοτώνῃ κανεὶς τὰς ὥρας του, ἂν ἔχῃ διαθεσίμους τοιαύτας, ὅπως ἡ συλλογὴ καὶ κατάταξις γραμματοσήμων. Ὁδηγὸς, μέσον εἶναι ἡ στατιστική· δὲν εἶναι σκοπός.

Ἐν προκειμένῳ, ἡ στατιστικὴ τοῦ τιμαρίθμου θὰ εἶχε τὴν σκοπιότητα, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἐπιδιωχθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ βελτίωσις τῶν βιωτικῶν ὅρων ὑφ' οὗς τελεῖ καὶ ὑποφέρει ὁ Λαός. Καταβάλλεται τοιαύτη τις προσπάθεια ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ δικαιολογῆται ἡ τόση ἐπιμονὴ πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀκριβεστάτου τιμαρίθμου;

Θὰ μᾶς εἴπουν: Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ ἀναζητηθῇ ὁ ἀκριβὴς τιμάριθμος, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐπιζητηθῇ ἡ ἐλάττωσις τοῦ κόστους τῆς ζωῆς. Αὐτὸ ὅμως θὰ εἶναι ἄπλοῦν πρόσχημα, καλύπτον τὸν βυζαντινισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀναξιότητά της ὅπως σοβαρῶς καὶ θετικῶς ἀντιμετωπίσῃ τὸ ἀκανθῶδες ζήτημα τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου. Ὅποιος δὲν θέλει νὰ ζυμώσῃ, λέγει ἡ λαϊκὴ παροιμία, πέντε ἡμέρες κοσκινίζει. Καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει νὰ ζυμώσῃ· δὲν εἶναι ἀποφασισμένη δηλαδὴ νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τῆς κρατούσης ἀκριβείας τῆς ζωῆς.

Ἂν ἦτο ἀποφασισμένη νὰ τὸ πράξῃ, θὰ τῆς ἤρκει μία στατιστικὴ τιμαρίθμου, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἦτο ἀπολύτως ἀκριβής. Τώρα, ἔχει δύο στατιστικὰς καὶ δὲν τῆς ἀρκοῦν. Διατάσσει λοιπὸν καὶ τρίτην διὰ ν' ἀπασχολήσῃ τὴν ἀργοσχολίαν της. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης ἀκριβαίνουν καὶ θ' ἀκριβαίνουν καθ' ἣν πρόοδον καὶ μέχρι τοῦδε. διότι δὲν πιστεύομεν νὰ φρονῇ κανεὶς ὅτι ἡ στατιστικὴ ἔρευνα θ' ἀναστείλῃ τὴν ἀνύψωσιν τῶν τιμῶν...

Γενικώτερον δὲ, τὶ πρακτικὴν σημασίαν ἔχει ἡ σχέσις τοῦ σημερινοῦ κόστους πρὸς τὸ προπολεμικὸν κόστος τῆς ζωῆς; Ἐκεῖνο ποῦ ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ ἀναζήτησις καὶ ἀνεύρεσις τῶν παραγόντων τῆς ἀκριβείας καὶ ἡ καταπολέμησίς των. Ἐκεῖνο δὲ ποῦ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἶναι νὰ ἐξετάσῃ ἂν καὶ κατὰ πόσον εὐθύνεται διὰ τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴ ἡ ἰδία μὲ τὴν ἀκηδίαν της καὶ τὴν ἀνοργανωσίαν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, μὲ τὴν ἐπιβολὴν βαρυτάτων φόρων ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Λαϊκὴν δυσπραγίαν.

Ἐφόσον τοῦτο δὲν πράττει ἡ Κυβέρνησις, οὐδὲ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον προσπαθεῖ ν' ἀνακουφίσῃ τὸν Λαὸν ἀπὸ τὴν ἀβάστακτον ἀκρίβειαν, ἔρευνα πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τιμαρίθμου καὶ ὅ,τι ἄλλο σοφισθῇ πρὸς κάλυψιν τῆς παχυδέρμου ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀναξιότητός της, δὲν εἶναι μόνον ἄσκοπος καὶ ἀνωφελὴς ἀνάλωσις πολυτίμου χρήματος καὶ ἔτι πολυτιμοτέρου χρόνου, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ ἐμπαιγμὸν τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ Λαοῦ, ὅστις, ὡσὰν νὰ μὴ τοῦ ἤρκει ἡ ἀγωνία καὶ ἡ σκοτοῦρα πῶς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ καθημερινῶς αὐξάνοντα ἔξοδα τῆς ζωῆς, θὰ κληθῇ νὰ κρατῇ καὶ διπλογραφικὸν ἡμερολόγιον τῆς δυστυχίας του....

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

(Ἡ γνωστὴ ἑβδομαδιαία γαλλικὴ ἐπιθεώρησις «Ἡ Νέα Εὐρώπη» ἀνήγγειλεν, ὅτι σκοπεύει νὰ ἐκδώσῃ εἰδικὸν τεῦχος ἀφιερωμένον εἰς τὴν οἰκονομικὴν προσπάθειαν καὶ τὴν νομισματικὴν μεταρρύθμισιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Καφαντάρης παρέδωκεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ τὸ κατωτέρω ἄρθρον, τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη τηλεγραφικὴν περίληψιν καὶ τοῦ ὁποίου τὸ πλῆρες κείμενον μᾶς ἀποστέλλει ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτής μας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅπερ θὰ προταχθῇ τῆς σειρᾶς τῶν μελετῶν τοῦ εἰδικοῦ τεύχους αἵτινες θὰ ἀφοροῦν τὰς διαφόρους ὄψεις τῆς ἑλληνικῆς προσπαθείας, ἀποτελεῖ μίαν γενικὴν ἐπισκόπησιν τῆς νῦν καταστάσεως ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐγγὺς παρελθόν, ὡς ἀντιλαμβάνεται ταύτην ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, καὶ μίαν ἀρτίαν ἔκθεσιν τῶν κυρίων γραμμῶν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον οὗτος σκοπεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ.)

Οἱ πόλεμοι ἐπλήξαν τὴν Ἑλλάδα σκληρότερον ὅλων τῶν νικητριῶν χωρῶν καὶ πλείστων ἐκ τῶν ἡττημένων. Ἡ πολεμικὴ περίοδος ὑπὸ τὴν τραχυτέραν της μορφὴν, ἀρξαμένη διὰ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, συνεχισθεῖσα κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ παραταθεῖσα μετ' αὐτὸν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1923, διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἐνδεκαετίαν. Ἡ ἐσωτερικὴ διαίρεσις γεννηθεῖσα συνεπείᾳ τοῦ πολέμου καὶ ἀναφερομένη εἴς τε τὸ ζήτημα τῆς τηρητέας ἐθνικῆς πολεμικῆς καὶ τὴν ἐπικράτησιν ἢ μὴ τοῦ προσωπικοῦ συστήματος ἐν τῇ διακυβερνήσει τοῦ τόπου, προσέλαβε τὴν ὀξύτητα ἐμφυλίας συρράξεως, ὁτὲ μὲν συγκεκαλυμμένης, ὁτὲ δὲ ἀπροκαλύπτου καὶ αἱματηρᾶς. Ἡ Βουλγαρικὴ εἰσβολὴ τοῦ 1917, ἐρημώσασα κυριολεκτικῶς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν συνεκλόνισε τὸν τόπον καὶ συνεσώρευσεν ἐπ' αὐτοῦ δυσεπανορθώτους ζημίας, ἡ δὲ μικρασιατικὴ ἧττα καὶ καταστροφὴ ἐτέρησε τὸ Κράτος ὅλων τῶν ἐδαφικῶν κερδῶν ὅσα εἶχεν ἀποκτήσει δυνάμει τῶν συνθηκῶν, πλὴν τῆς μικρᾶς λωρίδος τῆς Δυτικῆς Θράκης, ἐπέφερε τὴν ἀπώλειαν ἑξήκοντα περίπου χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἐδημιούργησε τὸ ζήτημα τῶν προσφύγων, ἐκριζωθέντων ἐκ τῶν προαιωνίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ κέντρων καὶ καταφυγόντων ἐν ἐσχάτῃ ἀπογνώσει καὶ ἀθλιότητι εἰς τὸ δεινῶς χειμαζόμενον ἐλεύθερον κράτος, ὑπόχρεον νὰ διαθρέψῃ, συντηρήσῃ καὶ ἐγκαταστήσῃ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον ὁμογενῶν, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ του.

Τέλος, ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς καταστροφῆς ὑπῆρξεν ἡ στρατιωτικὴ ἐπαναστάσις τοῦ 1922 ἥτις ἀνέκοψε τὴν ραγδαίαν πρὸς τὸν τελικὸν ἔλεθρον φοράν, ὡς ἐπίσης, ἀτυχῶς, καὶ ἡ δεκαπενταμήνυος στρατιωτικὴ δικτατορία τοῦ 1925 ἥτις διὰ τῶν ἀτασθαλιῶν της ἔβερε τὴν χώραν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς χρεωκοπίας.

Τὸ γεγονὸς ὅτι κατόπιν τῶν συμφορῶν τούτων ἤρκεσεν ἓν μόνον ἔτος ἐλευθέρας, χρηστῆς καὶ σώφρονος διεικήσεως, ἵνα ἡ Ἑλλὰς παρουσιάσῃ τὴν σημερινήν της βελτίωσιν καὶ ἐμπνεύσῃ τὴν κοινὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην, ἀποδεικνύει τὴν ἀκατάβλητον ζωτικότητα τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἀντοχήν του εἴτε τοὺς πολέμους καὶ τοὺς εἰρηνικοὺς ἀγῶνας. Ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1926 προελθοῦσα Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἀντιμετωπίσῃ πλὴν τῶν πολιτικῶν προβλημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ταχεῖα λύσις καθίστατο ἀπαραίτητος πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς 15ετοῦς ἀνωμάλου πολιτικῆς καταστάσεως, καὶ τὸ ζήτημα τῆς δημοσιονομικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως, προέχον ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει καὶ ἐν τοῖς πράγματι πάσης ἄλλης μερίμνης.

Τὸ ἐτήσιον ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, περιλαμβάνοντος δαπάνας ἐν ὅλῳ 9 περίπου δισεκατομμυρίων δραχμῶν ἀνήρχετο εἰς 3 δισεκατομμύρια δραχμάς· τὸ προϊὸν τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου εἶχε σχεδὸν ἐξαντληθῇ καὶ ἠπειλεῖτο ἡ διακοπὴ τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως πολλῶν εἰσέτι χιλιάδων οἰκογενειῶν προσφύγων ἀγροτῶν καὶ ἀστῶν· ὁ διακανονισμὸς τῶν πολεμικῶν δοσοληψιῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, Ἀμερικὴν καὶ Γαλλίαν, παρέμενεν ἐκκρεμής· τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς συνεχεῖς ἀποτόμους διακυμάνσεις, μὲ σταθερὰν τάσιν ὑποτιμήσεως· τὸ φορολογικὸν βάρος μετὰ τὰς γενομένας ἀλλεπαλλήλους αὐξήσεις τῶν φόρων τῆς δικτατορίας, ἀπερρόφα πλέον τῶν 26 ο/ο τοῦ εἰσοδήματος ἔνεκα τῆς γλισχρότητος τοῦ ὀπαίου παρέμενεν ἐλεύθερον περιθώριον ἐλάχιστον, τελείως ἀνεπαρκὲς διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας· τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἐνεφάνιζεν ἐτήσιον ἔλλειμμα 16 ἕως 17 ἑκατομμύρια λιρῶν· αἱ συναλλαγαὶ εἶχον αἰσθητῶς χαλαρωθῇ· ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων εἶχε προσλάβει ἀνησυχαστικὰς διαστάσεις· ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία εἶχεν ὑποστῇ καταφανῆ κάμψιν· αἱ ξέναι ἀγοραὶ εἶχον ἐρμητικῶς κλείσει τὰς θύρας των ἀρνούμεναι εἴτε αὐτεσβούλως, εἴτε κατὰ σύστασιν τῶν κυβερνήσεων πᾶσαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀρωγήν. Ὑπὸ τοιούτους χαλεποὺς ὅρους ἀνελάμβανε τὴν ἀρχὴν ἡ κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις, ὁ ἐλάχιστος δὲ ἐκ μέρους της διστάχνης ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων δραστικῶν καὶ γενναίων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως θὰ ἔθετεν εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐφαρμοσθέντος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος οἰκονομικοῦ προγράμματος ἔχουν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὡς ἑξῆς:

Α') Προϋπολογισμὸς τρεχούσης χρήσεως 1927—28. — Προεβλέφθησαν ἐν ὅλῳ ἔσοδα Δρ. 8.830.000.000 καὶ ἔξοδα Δρ. 8.878.000.000, ἤτοι ἔλλειμμα Δρ. 48.000.000 — μέλλον νὰ καλυφθῇ ἐκ τῆς νομισματικῆς ἀνατιμήσεως. Τὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα τῶν ὀκτὼ μηνῶν τῆς χρήσεως μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1927 ἀνῆλθον εἰς Δρ. 5.857.000.000, αἱ δὲ εἰσπράξεις τῶν 9 μηνῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου εἰς Δρ. 6.030.000.000 παρέχουσαι ἀσφαλῆ θάσιν συμφώνως πρὸς τὰς παγίας ἀναλογίας τῆς κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους πραγματοποιήσεως τῶν ἐσόδων ὅτι τὸ προβλεφθὲν ποσὸν θέλει συμπληρωθῇ

οἰκονομιῶν καὶ διαρρυθμίσεως τῶν κειμένων φόρων.

Ἐκ τῆς καταστρωθείσης καὶ ὑποβληθείσης εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν προοπτικῆς περὶ τῶν μελλουσῶν χρήσεων συνάγεται ὅτι εὐδεῖς φέβες ὑφίστανται διαταράξεως τῆς ραγδαίως ἀποκαταστάσεῖσης ἰσορροπίας, θάσιμοι δὲ ἐλπίδες ὑπάρχουν προοδευτικῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους διὰ τῆς προϊούσης ἐνισχύσεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐκ τῶν φόρων οἱ ἄμεσοι ἐκπροσωποῦν τὰ 26 ο/ο καὶ οἱ ἔμμεσοι τὰ 74 ο/ο ἐκ δὲ τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων τὸ δημόσιον χρέος ἀπορροφᾷ τὰ 26 ο/ο, αἱ συντάξεις 6.40, ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν 20.50, ἡ περίβαλψις καὶ ἐγκατάστασις προσφύγων (πλὴν τῶν διατεθειμένων ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων) καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν 4.40 καὶ τέλος ἡ διοίκησις τὰ 13.86.

Β') Ἐξωτερικὸν Συνάλλαγμα. — Διετηρήθη καθ' ὅλον τὸ ἔτος παγιὰ ἡ ἀξία τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος πέριξ τῆς τιμῆς τῶν δραχμῶν 370 κατὰ λίραν, ἐνῷ παραλλήλως ηὐξήθη τὸ ποσὸν τοῦ διαθεσίμου τοῦ Κράτους ἀποθέματος εἰς Λίρας 3.000.000, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν £ 914.000 εἰς ὃ ἀνήρχετο ἐπὶ δικτατορίας. Ἤδη κατόπιν τῆς παρατηρήσεῖσης ἐμπράκτου νομισματικῆς σταθερότητος ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος πρόκειται ἡ Κυβέρνησις νὰ προβῇ ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ δανείου τῶν Λιρῶν 9.000.000 εἰς τὴν νόμιμον σταθεροποίησιν δι' ἀποσπάσεως ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῶν ἐκδοτικῶν λειτουργιῶν καὶ τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν εἰς ἰδίαν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν τὴν «Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος», διατεθειμένων ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου Λιρῶν τριῶν ἑκατομμυρίων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καλύμματος τῆς κυκλοφορίας.

Γ') Κυμαινόμενον Χρέος. — Κατόπιν τῆς προγενεστέρως πραγματοποιηθείσης ἀναγκαστικῆς παγιώσεως τῶν ἐντόκων γραμματίων, τὸ κυμαινόμενον τοῦ Κράτους χρέος, ἀνέρχεται μέλις εἰς δραχμὰς 1.130 ἑκατομμύρια, ἐξοφληθησόμενον ἐλεοχερῶς διὰ τῆς διαθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τοῦ τρίτου, ἐκ Λιρῶν 3.000.000, τοῦ νέου δανείου.

Δ') Πολεμικὰ Χρέη. — Ἐπῆλθεν ἤδη ὁ ὁριστικὸς διακανονισμὸς τοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πολεμικοῦ χρέους δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1927 ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφείσης συμφωνίας, καθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις δι' ἐπιστολῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, ὑπόσχεται νὰ παράσχῃ ἀμέριστον τὴν συνδρομήν της (the fullest support) ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραιτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ ὑπολοίπου (6.000.000 λιρῶν) τῶν πιστώσεων εἰς ἃς ἐδικαιοῦτο αὕτη συνεπείᾳ τῆς συμβάσεως τοῦ 1918. Ὡσαύτως ἐπετεύχθη ἤδη πλήρης συμφωνία περὶ τοῦ πολεμικοῦ χρέους μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἤτις ἀντὶ τῶν πιστώσεων ἐμείας φύσεως ἃς ὑπεσχέθη κατὰ τὸ 1918 νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, χορηγεῖ εἰς αὐτὴν δάνειον 12.167.000 δολλαρίων, ἤτοι 2.500.000 λιρῶν εἰς τὸ ἄρτιον καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 ο/ο ὅπερ θέλει διατεθῇ διὰ τὰς προσφυγικὰς ἀνάγκας. Τέλος μετὰ τῆς Γαλλίας συνεφωνήθη τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1927 ὅπως τὸ ἐπίμαχον σημεῖον τῶν πολεμικῶν δοσοληψιῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ὑποχθῇ εἰς διαιτησίαν.

Οὕτω ἐπετεύχθη πλήρης ἐκκαθάρισις τῶν ἐκκρεμῶν ἐκ τοῦ πολέμου ὀφειλῶν, ἂν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι διεξάγεται ἤδη ἡ διαιτησία τῆς ἀπὸ τὸ 1915 χρονολογουμένης διαφορᾶς τοῦ Κράτους μετὰ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς προκληθείσης λόγῳ τῆς ἐσφαλμένης μετατροπῆς τῶν πλεονασμάτων, ἐξ ἧς τὸ Κράτος ζημιοῦται πλέον τῶν 100.000.000 ἐτησίως, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ ἔδαφος ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς τῆς χώρας οἰκονομικὰς σχέσεις, ἀπηλλάγη ὅλων τῶν ἀκανθῶν, αἵτινες μέγιστα παρενέβαλον προσκόμματα εἰς τὴν οἰκονομικήν της σταδιοδρομίαν.

Ε') Ἐθνικὴ Οἰκονομία. — Εἶνε ἐφθαλμοφανὴς ἡ ἐαθμιαία ὅσον καὶ σταθερὰ οἰκονομικὴ ἀνάρρωσις τῆς χώρας. Ἐκτὸς τῆς αὐξήσεως τοῦ κρατικοῦ ἀποθέματος εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, περὶ τῆς ὁποίας ἔκαμα ἤδη λόγον, αὐξήσεως μαρτυρούσης τὴν βελτίωσιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν καὶ ἄκρως χαρακτηριστικῆς, καθόσον προέκυψεν αὕτη παρὰ τὴν διάθεσιν κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἐνιαύσιον διάστημα, λιρῶν 10.345.000 διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀγορᾶς, ἔχομεν συρροὴν ἑτέρων σαφῶν αἰσιοδόξων ἐνδείξεων περὶ τῆς κινήσεως τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς προϊούσης ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν. Μεταξὺ τῶν ἐνδείξεων τούτων, ἀναφέρομεν τὴν ὁλοὲν ἐπεκτεινομένην αὔξησιν τῶν εἰσαγομένων ἔξωθεν ἐμπορευμάτων, ἐξ ὧν εἰσέπραξε τὸ Κράτος ὑπὲρ τὰ 200.000.000 δρ. πλέον τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προβλέψεων, ἐπίσης τὴν αὔξησιν τῶν εἰσπράξεων ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἄνευ νέας φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς ὅλων σχεδὸν τῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν, δείγμα τῆς ἐμπεδουμένης πρὸς τὸν τόπον πίστεως καὶ τῆς εἰσροῆς ἔξωθεν κεφαλαίων. Ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἄλλωστε ἐμπιστοσύνη διετρανώθη παγηγυρικῶς ἐν Γενεύῃ, ἔνθα ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐνέκρινε τὴν ὑπὸ τὴν αἰγίδα της ἔκδοσιν τοῦ τριμερεῦς δανείου, ἄνευ τῆς ἐπιθέλης προσθέτου τινὸς ἐλέγχου καὶ κατὰ τὴν πρόσφατον συνομολόγησιν τοῦ δανείου τούτου οὗτινος οἱ ὅροι (ἀπόσθεσις τεσσαρακονταετής, τόκος 6 ο/ο, τιμὴ ἐκδόσεως 91, κόστος εἰς τὸ κράτος περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων 6.97 ο/ο) παρουσιάζουν ἔναντι μὲν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου τοῦ 1924 ἐκδοθέντος ὁμείως ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ στοιχίσαντος εἰς τὸ Κράτος 8.64, θελτίωσιν 1.67, ἔναντι δὲ τοῦ κτηματικοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, συναφθέντος τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, 1.28.

Ἄμεσος ἀπήχησις τῶν εὐνοϊκῶν τούτων ὅρων ἔσται ἡ πτῶσις τοῦ τόκου ἐν γένει ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν γεωργικῶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, μετὰ τὴν νόμιμον ἰδίᾳ σταθεροποίησιν καὶ τὴν ἄρσιν καὶ τῶν τελευταίων δισταγμῶν τοῦ κεφαλαίου πρὸς ἐπενδύσεις ἐν τῇ χώρᾳ ἀσφαλεῖς ὅσον καὶ κερδοφόρους. Ἤγινεν ἄλλωστε ἤδη ἡ ἀπαρχὴ τῆς κινήσεως ταύτης διὰ τῆς ἱδρύσεως πρό τινων μηνῶν ἑβδομάδων τοῦ Ἀγγλο-Ἑλληνικοῦ συνδικάτου τῇ συμμετοχῇ καὶ ἀμερικανικῶν οἴκων, συνδικάτου ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας ἰδίᾳ καὶ χρηματοδότησιν ἔργων κοινωφελῶν διὰ τῆς διαθέσεως κεφαλαίων μέχρι λιρῶν 5.000.000. Τὸ παράδειγμα τοῦτο δὲν θὰ μείνῃ μόνον.

Ἤδη ἔργα ὑψίστης πλουτολογικῆς σημασίας, εὑρίσκονται τὸ μὲν ὑπὸ κατασκευὴν, ὡς τὰ ἔργα τῆς μεταφορᾶς ὑδάτων εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τῆς ἑταιρείας Σύλλεν, τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Πειραιῶς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἑταιρείας Μπατινιὸλ, τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ τῆς ἠλεκτροκινήσεως τῆς πρωτευούσης ὑπὸ τῆς ἑταιρείας Πάουερ "Ἐντ Τράξιον, τὰ ἀποξηραντικὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ ὑπὸ τῆς ἑταιρείας Φαουντέσιον, τὸ δὲ ὑπὸ μελέτην, ὡς τὰ ἔργα ἀποξηράνσεως τοῦ Στρυμόνος, τὰ ὑδραυλικὰ καὶ ἀποξηραντικὰ ἔργα τῆς Θεσσαλίας, τὰ ἔργα ὁδοποιΐας 6 ἑκατομμυρίων λιρῶν δι' ἃ ἐψηφίσθη νόμος καὶ ἐνηργήθη διεθνὴς συναγωνισμὸς, τὰ δημοτικὰ ἔργα Πρωτευούσης (κατασκευὴ ὑπονόμων κλπ.) τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Πατρῶν κλπ. Ἐὰν εἰς τὴν συστηματικὴν ταύτην σύντονον καὶ εὐρεῖαν τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ τόπου, ἂν εἰς τὴν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ Δρ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΑΡΤΑ Δ
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΑ 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μόνον αἱ ἐντυπεῖαι ἀποδείξεις πληρωμῆς (ἀποκόπια πτύπου) θὰ φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τῶν κ.κ. Δ. Χαλκία ἢ Ἐμ. Περπάκη καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἄγραφοι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις καὶ ἐν τυπῷ τυποῦσα ἀνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς ἐφημερίδος δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐταιρίαν.

τῆ Κυρίᾳ Γνώμῃ τῆς Δύσεως ἢν ἰδίαν δὲ τρόπον δοκιμάσκει κατὰ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀφεστικοῦ πρὸς ἀπόπειρα.

Μέχρι δηλαδὴ καὶ παρέμεινεν πάσαν σκεπτικὴ διαβεβαίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐμφυλίου ἔριδος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀπόψεως τῆς ἐπιφυλάξεως ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ἀπὸ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ...ΓΡΑΦΕΙΟΝ

*Η Ιαπωνία «Ξυπνομένη» δεύτερα τοῦ Ρώσσου ὑπόχρεω ἐνὸς γραφείου ἐπίσης γνωστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ ἀνεμίου ἔχει ἐξ ἴδιας «Συγγραφέας δοκιμὰς ἀνεμίου τὴν σύνταξιν ἐπιστολῶν ἀγγρῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐπιπέδῳ. Ἀναλαμβάνει ἐπίσης ἀλληλογραφίαν εἰς ὅλας τὰς ἀλλοδαπὰς διαλέκτους τοῦ ἀνεμίου, ἐκτὸς ἐφικτοῦ ἐπιπέδου ὑπαρξεῶν. Ἐφαρμοστὴ ἐκαστοτε ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων. Δι' ἀνωτέρας ἐπιστολὰς τὸ ἐξωφαρμακὸν ἀδὲ μὲ ἀφορμὴν τὸν ἀνεμίου ἀδὲ μὲ πληρωμὴ μόνον τῶν ἀναγκαίων τῶν ἐξόδων τῶν ἀπαρτῶν ἀπὸ συγγραφέως. Θὰ ἔτο κάτῳ ἔχον ἐν ἑκάστῳ ἔχον ἐν ἑκάστῳ ἔχον ἐν ἑκάστ

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

Η ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Ρώμην καὶ αἱ συναντήσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι προκαλοῦν ζωηρὰ σχόλια τοῦ Παρισινοῦ τύπου, συνδυαζοντος αὐτὰς μὲ τὸ ἐκκρεμοῦν ζήτημα τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Οὐγγαρίας.

Ὁ «Χρόνος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Τιτουλέσκο. Ἡ Ρουμανία, λέγει, ἀποτελεῖ σήμερον τὸν μόνον συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Σερβων, κατόπιν δὲ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν σχέσεών της μὲ τὴν Βουλγαρίαν, δύναται νὰ συντελέσῃ σπουδαίως εἰς τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς προσεγγίσεως μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν γειτόνων της.

Λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης ταύτης θέσεώς της, συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος, εἶνε εὐνόητον ὅτι ἡ Ρουμανία ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν παλίδηλον πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἐν τέλει δὲ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ συντελέσῃ, χρησιμοποιοῦσα τὴν ἐπιρροήν της ἐπὶ τῆς Οὐγγαρίας, εἰς τὴν ἐξομαλυνσιν τῶν μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Ρουμανίας προστριβῶν.

Εἰς τὸ «Ζουρνάλ», ἀφ' ἑτέρου, ὁ κ. Σαὶν—Μπρὶς γράφει ὅτι ἀποτέλεσμα τῶν συνεννοήσεων Μουσσολίνι—Τιτουλέσκο ὑπῆρξεν ἡ ἀναβολὴ τοῦ διαβήματος τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ διὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Οὐγγαρίας.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΣ Ν' ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΗ ΤΟΝ κ. ΚΥΡΚΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἀνεξαρτήτως τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς, θὰ ἔχῃ συνέχειαν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς κυβερνήσεως λίαν προσεχῶς. Ὁ κ. Καφαντάρης ἀξιώσας ὅπως ἡ κυβέρνησις καλύψῃ ἀπολύτως τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Κύρκον ἔπραξε τοῦτο μένον διὰ πολιτικοὺς λόγους, ἵνα μὴ ἡ κυβέρνησις ἐμφανισθῇ ὑποχωροῦσα εἰς τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὰ σκάνδαλα τῶν ἀπαλλοτριώσεων. Εἶχεν ὅμως, ἐξ ἀρχῆς, ὁ κ. Καφαντάρης ὑπ' ὄψει του τὴν ἐξέγερσιν σημαντικῆς μερίδος βουλευτῶν, καὶ ἐκ τοῦ κόμματός του, ἐναντίον τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Κυρκου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ὁ κ. Καφαντάρης φέρεται ὡς ἀποφασισμένος ὅπως, ὑπὸ τὴν πίεσιν βουλευτῶν τοῦ κόμματός του, ἀπομακρύνῃ τὸν κ. Κύρκον ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας, ἀντικαθιστῶν τούτων ἐντὸς τῶν ἡμερῶν καὶ εὐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως ἐντύπωσις.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

μεθα νὰ σᾶς κρίνωμεν. Προχθὲς εἴπατε ὅτι δὲν εἴχατε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον. Σεῖς ὀφείλατε νὰ ἔχετε τὸν κάλπιν τῆς κυβερνήσεως λίαν προσεχῶς. Ὁ κ. Καφαντάρης ἀξιώσας ὅπως ἡ κυβέρνησις καλύψῃ ἀπολύτως τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Κύρκον ἔπραξε τοῦτο μένον διὰ πολιτικοὺς λόγους, ἵνα μὴ ἡ κυβέρνησις ἐμφανισθῇ ὑποχωροῦσα εἰς τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὰ σκάνδαλα τῶν ἀπαλλοτριώσεων. Εἶχεν ὅμως, ἐξ ἀρχῆς, ὁ κ. Καφαντάρης ὑπ' ὄψει του τὴν ἐξέγερσιν σημαντικῆς μερίδος βουλευτῶν, καὶ ἐκ τοῦ κόμματός του, ἐναντίον τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Κυρκου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ὁ κ. Καφαντάρης φέρεται ὡς ἀποφασισμένος ὅπως, ὑπὸ τὴν πίεσιν βουλευτῶν τοῦ κόμματός του, ἀπομακρύνῃ τὸν κ. Κύρκον ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας, ἀντικαθιστῶν τούτων ἐντὸς τῶν ἡμερῶν καὶ εὐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως ἐντύπωσις.

Ο κ. ΚΥΡΚΟΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν ἔχω νὰ εἴπω τίποτε ἄλλο πλὴν ὅτι πρέπει νὰ παύσουν αἱ ἀσχημοσύναι.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Λέγουν ὅτι ἔπρεπε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μοῦ ἐζητήσατε καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχα καμμίαν ὑποχρέωσιν νὰ δώσω.....

ΦΩΝΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ: Ποῦ ἀκούσθηκε ὑπουργὸς νὰ μὴν ἔχῃ ὑποχρέωσιν νὰ δώσῃ στοιχεῖα εἰς βουλευτήν. Σύσσωμος σχεδὸν ἡ ἀντιπολίτευσις διαμαρτύρεται, πρωτοστατούντων τῶν κ.κ. Μερκούρη, Κρανιωτάκη, Χατζηδάκη, Μπακοπούλου κλπ.

Ὁ κ. *ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ* ὀρθιος διαμαρτύρεται ἐπίσης κατὰ τοῦ κ. Κύρκου.

Ὁ κ. *ΚΥΡΚΟΣ* ἐπίσης ἀπαντᾷ ἐντόνως καὶ διὰ φράσεων αἱ ὁποῖαι δὲν ἀκούονται εἰς τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου αὐτοῦ ἐγείρεται ὁ κ. *ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ* ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις σχετικὰς μὲ τὴν φράσιν τοῦ κ. Κύρκου.

Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ. Εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τῆς πλαστογραφίας τοῦ Δημοψηφίσματος...

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (κτυπῶν τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῶν ἑδωλίων). Δὲν εἶνε, κύριε Πρόεδρε, εὐπρέπεια αὐτή, εἶνε αἰσχος, ἐπιβάλατε τὴν τάξιν.

Ὁ κ. Σοφούλης ἐγκαταλείπων τὴν ἕδραν του καλεῖ τὸν ἀντιπρόεδρον νὰ καταλάβῃ αὐτὴν λέγων: Εἶπον ὅτι αὐταὶ εἶνε ἀσχημοσύναι. Ἔκαμα τὴν σύστασιν νὰ γίνωνται αἱ συζητήσεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εὐπρεπείας. Δὲν εἰσακούομαι. Φεύγω λοιπόν....

ΦΩΝΑΙ ἀπὸ τὴν συμπολίτευσιν: Ὄχι, ὄχι. Μείνατε εἰς τὴν θέσιν σας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Πρέπει, κύριε Πρόεδρε, νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὴν θέσιν σας καὶ νὰ δώσετε εἰς ὅλους νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ σέβωνται καὶ εὐπρέπεια ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ συζητοῦν. Αὐτὰ τὰ ὁποῖα γίνονται εἶνε αἶσχη...

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Εἶνε ἀσχημοσύναι.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὅταν ἀρχηγὸς κόμματος καὶ ὑπουργὸς ἐκφέρῃ τοιαύτας λέξεις εἶνε μοιραῖον νὰ ἐπικρατῇ ἔξαψις.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Μὲ τὸ δίκηο του τὰ λέει...

Ἐπακολουθεῖ νέος θόρυβος καὶ νέαι ζωηραὶ διαμαρτυρίαι.)

Ὁ κ. *ΣΟΦΟΥΛΗΣ* μετὰ τινας λεπτὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἕδραν του καὶ λέγει: Παρακαλῶ διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ σεβασθῶμεν τὴν τάξιν, τὸν κανονισμὸν καὶ τοὺς ἑαυτούς μας. Ὁ κ. ὑπουργὸς πλέον δὲν δέχεται διακοπάς, ὥστε ἂς φροντίσητε νὰ μὴ τὸν διακόπτετε.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ γενομένας ἀπαλλοτριώσεις ἐπὶ προκατόχων του καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος διὰ τὰς ὁποίας κατεβλήθησαν ἀποζημιώσεις σοβαραί. Μὲ κατηγοροῦν, λέγει, διὰ τὸν συνοικισμὸν Ν. Χαλκήνος, εἶπον δηλαδὴ ὅτι ἐκεῖ παρεχωρήθησαν μαγαζιὰ κλπ.. Ὁ συνοικισμὸς αὐτὸς ἀνηγέρθη ἐπὶ δικτατορίας Παγκάλου. Ὅταν ἀνέλαβα τὸ ὑπουργεῖον ἐζήτησα στοιχεῖα διὰ τοὺς λαβόντας αὐτά, ἂν δηλαδὴ εἶνε πρόσφυγες ἄποροι, δὲν κέκτηνται δηλ. οἰκόπεδον κλπ. Ὁ κ. Κρανιωτάκης ἀμίλησε καὶ διὰ τὰ οἰκόπεδα τοῦ χωρίου Ἀγριὰ τοῦ Βόλου.

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Γ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ (Φιλελεύθερος). Ἔλαβον οἰκόπεδα μὴ δικαιούμενοι καθ' ὃ ἐγκατεστημένοι ἐν Βόλῳ ἀπὸ ἐτῶν καὶ πλούσιοι. Οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε νὰ γίνουν ἐκεῖ ἀπαλλοτριώσεις.

ΦΩΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ: Μπράβο, μπράβο, ἀκοῦτέ τα, ἀκοῦτέ τα, τὰ λέν οἱ δικοί σας...

Οἱ τοῦ Κέντρου διαμαρτύρονται πάλιν, ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπιδοκιμάζουν τὸν κ. Γκλαβάνην.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ὁ κ. Γκλαβάνης, κ. ὑπουργέ, ἀνέφερεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ γίνουν ἐκεῖ ἀπαλλοτριώσεις. Τὸ ὑπουργεῖον ἔκαμεν ἀπαλλοτρίωσιν.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Τὸ ὑπουργεῖον κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς στεγάσεως Λαρίσσης ἔκαμε τὴν ἀπαλλοτρίωσιν. Ἡ διαγωμὴ ὅμως δὲν ἔγινε. Ὥστε τὰ ἀναφερθέντα εἶνε ἀσύστατα.

Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ. Ψεύδεσθε, κύριε ὑπουργέ.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ἐν ὀργῇ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Κρανιωτάκην). Σᾶς εἶπα νὰ τηρῆτε τὴν στοιχειώδη εὐπρέπειαν. Μὴ νομίσητε ὅτι θὰ τρομοκρατήσητε μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. ΑΡΓΥΡΟΣ καθήμενος ὀπισθεν τῶν κυβερνητικῶν ἑδωλίων ἐγείρεται καὶ παρατηρεῖ μὲ θυμὸν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην ὅτι δὲν τηρεῖ αὐτὸς τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὸν κανονισμόν.

Οἱ Λαϊκοὶ διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ κ. Καφαντάρη. Οἱ φίλοι του τὸν ὑπερασπίζονται. Οἱ κ.κ. Καλογεράς, Συμεωνόγλου κλπ. ἀμιλοῦν ζωηρῶς καὶ ἐπιτακτικῶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει.

Ὁ κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου λέγει: Νὰ κληθῇ πρῶτος ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ ἀνακαλέσῃ ὅσα εἶπε περὶ ἀσυστάτων κλπ.

ΦΩΝΑΙ ἀπὸ τὴν συμπολίτευσιν: Εἶνε, εἶνε.

Ὁ θόρυβος τώρα αὐξάνει καὶ γίνεται ἐξαιρετικῶς ζωηρός. Ὁ κ. Σοφούλης, ἐλέπων ὅτι ἡ συνεδρίασις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ οὔτω τὴν 9 καὶ 45' τὴν διακόπτει δηλῶν ὅτι θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 11 καὶ 30'.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΕΝ ΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΩΝ κ. κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ—ΜΕΤΑΞΑ

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ σύγκλησις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸ ὁποῖον εἶχε ζητήσει ὁ κ. Μεταξᾶς διὰ τὴν συζήτησιν καὶ τελικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐδοπειΐας, δὲν ἔχει εἰσέτι ὁρισθῆ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τοῦτο θὰ συνέλθῃ αὔριον.

Ὡς καὶ χθὲς ἐγράψαμεν, ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐδοπειΐας συζήτησις ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ προβλέπεται θυελλώδης, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων ἀντιδράσεων ὡρισμένων μελῶν αὐτοῦ κατὰ τῆς λύσεως τὴν ὁποίαν προκρίνει ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἔσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῇ Βουλῇ ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

Κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην δὲν συνεζητήθη μόνον τὸ ζήτημα τῆς ἐδοπειΐας ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐξ ἀφορμῆς τῆς σχετικῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ πληροφορίας, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἵνα ἐκδηλώσῃ τὴν διαφωνίαν του εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων δὲν προσῆλθεν εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, εἰμὴ μόνον διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ, ἀποχωρήσας ἐνδεικτικῶς ἀμέσως μετὰ ταῦτα. Προστίθεται δὲ ὅτι, τὴν διαφωνίαν του ὅσον ἀφορᾷ τὴν θάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔθεσε τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων ὁ κ. Μιχαλακόπουλος κατέστησε γνωστὴν πρὸς τοὺς φίλους του, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην.

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης ἐλέγετο χθὲς τὴν νύκτα εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ συνεννόησις τῶν δύο κομμάτων, Ἐλευθεροφρόνων καὶ Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν, εἶνε γενικωτέρα, ἀφορῶσα εἰς ὡρισμένα θεμελιώδη κυβερνητικὰ ζητήματα. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἀνωμολογεῖτο γενικῶς ἡ συνταύτισις τῶν κατευθύνσεων αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων ἡ θέσις τοῦ κ. Καφαντάρη, ἐπιχειρήσαντος νὰ συγκαλύψῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸν κ. Κύρκον ὑπουργὸν τῆς Προνοίας διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐσχολιάζετο δυσμενῶς, ἐν γένει, ὡς ἐκθέσασα τὴν Κυβέρνησιν εἰς τακτικὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε σύμφωνα τὰ συντηρητικὰ ἐκ τῶν μελῶν της.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΖΩΗΡΟΤΑΤΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ. κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Η ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑ ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ.-ΕΤΕΘΗ ΖΗΤΗΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Ὥρα 11.30' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (βουλευτὴς Λαρίσσης) λέγει τὰ ἑξῆς: «Ὀφείλω μίαν ἐξήγησιν εἰς τὴν Βουλήν. Ἐζητήθη ὁ λόγος καὶ μοὶ ἀτεδόθη ἡ κατηγορία ὅτι ἐξέδοσα συνάδελφον ἢ συναδέλφους. Ἐξ ἀνατροφῆς δὲν συνηθίζω νὰ ὑβρίζω καὶ ἐὰν θὰ ἔφθανα ἐν στιγμῇ ταραχῆς καὶ ἐξάψεως νὰ ἐκφρῶ ὑβριστικὴν καὶ ἀτερπῆ φράσιν θὰ ἔσπευδα νὰ ζητήσω συγγνώμην. Διότι τοῦτο τὸ θεωρῶ εὐγενές. Τοιαυτὴ φράσις, οἵα μοὶ ἀποδίδεται δὲν ἐλέχθη παρ' ἐμοῦ.»

Ὁ κ. ΚΥΡΚΟΣ (ὑπ. Προν.) συνεχίζων λέγει ὅτι σχετικῶς μὲ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων τοῦ Γηροκομείου εἶχεν εἰπῆ ὅτι δὲν παρεχωρήθη κανὲν οἰκόπεδον. Πρὸ ὀλίγου ὅμως μὲ ἐπληροφόρησεν ἡ ὑπηρεσία μου ὅτι εἶχον ὑπογραφῆ ἓξ παραχωρητήρια τῶν ὁποίων δίεται ἡ ἀνάκλησις. Ταῦτα διὰ τὰ εἶμαι ἐν ἀπολύτῳ τάξει ἀπέναντι τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Κρανιωτάκης εἶπεν εἰς τὴν ἀγόρευσίν του, ὅτι οὐχὶ εἰς μεμακρυσμένην ἐποχὴν περιεπλοῦνον οἱ οἰκοπεδοφάγοι καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀσφάλεια οἰκοπέδων. Ὅταν ὅμως οἱ οἰκοπεδοφάγοι κατεπάτουν τὰ οἰκόπεδα τοῦ Δημοσίου οὐδεὶς ἐξηγέρθη, οὐδεὶς ἠγανάκτησε καὶ ὅταν πρόσφυγές τινες ἔπηξαν τὴν καλύβην των ἐπὶ τῶν γηπέδων ἑνὸς ναοῦ ἐξηγέρθησαν πάντες. Κατηγορήθημεν ἀκόμη καὶ διὰ τὰ Ν.Δ. τὰ ὁποῖα ἐξεδόσαμεν, ἀλλ' ἐλησμόνησαν οἱ ἐπικραιοῦ ὅτι διὰ ταῦτα εἶνε κοινὴ ἡ εὐθύνη ἀφοῦ εἰς ταῦτα ἦσαν σύμφωνα καὶ τὰ μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τοῦτο, τονίζει, ἐξάγεται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῆς ἐπιτροπῆς (Φωναί, θόρυβος).

ΣΠΕΤΣΙΩΤΗΣ. Μίαν φορὰν ἔλαβον μέρος.

ΚΥΡΚΟΣ. Ἕτερον διάταγμα ἐκ τῶν κατηγορηθέντων ἐξηφάνθη εἰς ἄλλην συνεδρίασιν παρόντων πολλῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων... Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ. Ἐγὼ δὲν ἔλαβον μέρος εἰς κανένα.

ΚΥΡΚΟΣ. Μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Καυτατζόγλου, Σαγιᾶς, Σπετσιώτης. Καὶ τώρα δικαιοῦμαι νὰ ἐρωτήσω τί ἀπέμεινεν ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου; Ποῦ αἱ δι-αρπαγαί καὶ αἱ λεηλασίαι, αἱ ὁποῖαι διατυπανίζονται ἐδῶ καὶ μεταφέρονται εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων;

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΘΕΤΕΙ ΖΗΤΗΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Ὁ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ λέγει ὅτι ἀπὸ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις καὶ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας ἀπεδείχθη ὅτι αἱ πράξεις διὰ τὰς ὁποίας κατηγορεῖται ἡ Κυβέρνησις ἀφοροῦν προηγουμένας Κυβερνήσεις ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922. Τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, λέγει, βαρύνει ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς Πλατείας Ἀγάμων καὶ τινων ἄλλων συνοικισμῶν. Εὑρίσκει αὐτὰς ἀπολύτως ἐπιβεβλημένας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν συνοικισμῶν χάριν τῆς ἐβυγιάνσεως αὐτῶν. Βεβαίως, τονίζει, καλὸν θὰ ἦτο νὰ γίνῃ πρῶτον ἡ ἀπαλλοτρίωσις εὐφθηνῶν οἰκοπέδων καὶ μὴ ἀνηκόντων εἰς μικροϊδιοκτήτας, ἀλλὰ ὅταν ἐπιβάλλουν τοῦτο ἀναπόφευκτοι ἀνάγκαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως.

Συμφέρει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τῶν ἀπαλλοτριώσεων; Νομίζω ὅτι ἐγγύησις διὰ τὴν μὴ ἀπαλλοτρίωσιν γηπέδων ἀδικαιολογήτως δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ὅτι τοῦ λοιποῦ δι' ἐπεκτάσεις συνοικισμῶν πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Δὲν γνωρίζω, λέγει, διατί ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν ἔθεσε ζήτημα πολιτικόν. Αὐτὸ ὑφίσταται ἤδη.

Ἡ πολεμική, συνεχίζει, τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶνε πολιτικὴ θορύβου. Ἡμᾶς θὰ μᾶς πιστεύσῃ καὶ ὁ ἔσχατος πολίτης ὅταν θὰ τοῦ εἴπωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιτυγχάνει ἡ ἀντιπολίτευσις εἶνε νὰ κρατῇ τὸν λαὸν εἰς διαρκῆ ἀνησυχίαν. Ἡμεῖς θὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον μας καὶ θὰ τὸ φέρωμεν εἰς πέρας. Θὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὸν λαὸν τὴν πίστιν ὅτι δύναται νὰ ἀσχολῆται εἰς τὰ παραγωγικά του ἔργα. Μετὰ ὅσα ἐλέχθησαν τὰς ἡμέρας αὐτὰς θὰ ἦτο ἀδύνατον ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξήρχετο ἂν δὲν ἐξεδηλοῦτο εἰς αὐτὴν ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Σώματος.

ΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΖΩΗΡΟΤΑΤΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν ἤλπιζα ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου πρὸ ὀλίγου ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας θὰ ἔλεγε αὐτὰ τὰ ποταπὰ πράγματα...

Τὸ Κέντρον διαμαρτύρεται. Οἱ ὑπουργοὶ ὅλοι ἐγείρονται καὶ ζητοῦν νὰ ἀνακαλέσῃ ὁ κ. Τσαλδάρης. Οἱ βουλευταὶ τοῦ Κέντρου τοὺς μιμοῦνται καὶ συσπειροῦνται περὶ τὰ ἑδώλια. Ἐγείρονται ἐπίσης οἱ βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κ. Τσαλδάρης μένει εἰς τὸ ὅβιμα. Οἱ κ.κ. Δαρδέρης καὶ Μαντᾶς τονίζουν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ὕβρισε τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην). Μὴ ταράττεσθε καὶ μὴ ἐγείρεσθε, διότι οὔτω παρουσιάζετε θέαμα τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν λόγῳ τοῦ ἀξιώματός του δύναται νὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἀναντίον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναντίον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας ἐγένετο μία ἐπίθεσις. Ἐδόθη ἡ ἀπάντησις. Ὁ κ. ἀρχηγὸς ὅμως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπε φράσιν ἡ ὁποία πρέπει ν' ἀναληφθῇ διότι ἄλλως δὲν δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἶνε γνωστόν, ὅτι οὐδέποτε κατὰ τὸν πολιτικόν μου βίον προσέβαλα κανένα. Ἐξαιρεῖ μέτριος εἰς τὰς φράσεις μου καὶ μετριώτατος εἰς τὰς ἐκφράσεις μου καὶ ὅταν ἀχθῇ πρέπει νὰ εἴμαι τραχύς. Ἀλλὰ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας καὶ διὰ τοῦ Τύπου καὶ ἀτόμου εἶπεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔφερε τὸ ζήτημα χάριν εὐτελῶν σκοπῶν.

ΚΥΡΚΟΣ. Δὲν εἶπον ποτὲ αὐτό...

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἴπατε ὅμως κᾶτι παρόμοιον.

ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ. Σεῖς πρὸ ὀλίγου εἴπατε ὅτι εἶνε αἶσχος ὅταν διεμαρτύρετο ἕνα κόμμα διότι ὑβρίζετο.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἀρνεῖσθε ὅτι εἴπατε ὅτι εἶνε αἶσχος; Προσέξατε διότι ὑπάρχουν ὅρια μεταξύ μας.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Σεῖς καταργεῖτε τὰ ὅρια μὴ δεχόμενος ν' ἀνακαλέσητε ὅσα κατὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας εἴπατε.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θέλω νὰ νομίζω, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας δὲν εἶχε διάθεσιν νὰ εἴπῃ κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοιαύτην λέξιν. Δὲν δύναται νὰ ραδιουργῆτε ἡμᾶς. (Θόρυβος ἐκ τοῦ Κέντρου).

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Σεῖς μᾶς ραδιουργεῖτε. Ὁ θόρυβος τώρα γίνεται ζωηρός, καὶ ἀπειλεῖται ρῆξις. Ἕνεκα τούτου ὁ κ. Πρόεδρος διακόπτει τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ πέντε λεπτά.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ συνεχίζων ἀναφέρει πῶς συκοφαντεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις τὸν τελευταῖον καιρόν, ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη ἰδίᾳ, ἀφ' ἧς δηλαδὴ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης. Ἀναφέρει ὅτι συκοφαντεῖται τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἰς τὸ ζήτημα τῆς διαφωνίας του μὲ τ' ἄλλα κόμματα μὲ τὰ ὁποῖα συνεργάζετο ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ.

ΚΑΦΑΝ